Ponedjeljak, 25.02.2013.g.

Već me 3-4 dana "pere" gripa ili nešto slično. Nisam mjerio temperaturu

nego sam se "borio" protiv nje čajevima, limunom, medom, češnjakom.

A i dalje sam redovno molio molitve Križnog puta, išao na mise i sve

drugo što sam trebao u Korizmi.

No, jučer, u nedjelju, sam nekako tokom cijelog dana osjećao da imam

neku višu temperaturu, a kad sam i odlučio izmjeriti temperaturu, nisam

mogao naći toplomjer.

No, znao sam plan za nedjeljno popodne.

U 17.15 ZAJEDNIČKA MOLITVA KRIŽNOG PUTA U CRKVI A

NAKON TOGA U 18.00 PRISUSTVOVANJE NEDJELJNOJ MISI.

I nikako mi nije došlo na misli da ne idem radi toga jer mi nije dobro. A

nisam baš bio "fit", no, mislio sam da imam nekih 37,5 C

temperaturu pa ću izdržati.

Nos mi je bio "pun", nisam mogao kroz njega disati, a grlo mi se sušilo.

No, ipak sam na molitvi Križnog puta pjevao radosno STALA MATI, na

svakoj postaji Križnog puta. I još mi je moj hrapavi glas zvučao onako

blago i sažalno da sam se sam sebi divio…

A SVAKU POSTAJU KRIŽNO PUTA DOŽIVLJAVAO SAM NEKAKO

BLISKIJE.

KAO DA IZMEĐU MENE I GOSPODINA ISUSA U PATNJI, CIJELOG

DUHOVNOG SVIJETA KOJI JE TADA I SADA S NJIM U PATNJI,

NIJE BILO ONIH LJUDI U CRKVI, ONIH RIJEČI KOJE SU

IZGOVARALI DRAGI KAPELAN I ČITAČI.

SAMO MOJE MISLI I PJESMA KOD SVAKE POSTAJE.

A opet, ponekad su mi nakratko misli "odlutale", pa mi je tako "palo" na

pamet da mi sada baš i nije zdravstveno dobro i da SE ZAPRAVO JA

SADA NEKAKO LAKŠE SJEDINJUJEM S SPASITELJEM ISUSOM.

KADA MALO TRPIM ON MI JE BLIŽE.

Tako je završio Križni put i počela je misa.

Sve je bilo isto kao i svaki put SAMO SAM JA OSJEĆAO DA SU MI

MISLI POTPUNO ČISTE KADA SAM RAZMIŠLJAO O GOSPODINU I

CIJELOM DUHOVNOM SVIJETU KOJI SE POJAVLJUJE I SPOMINJE

U LITURGIJI.

A KOD PJEVANJA MOLITVE "OČE NAŠ..." JA SAM ZATVORIO

OČI, DIGAO RAŠIRENE RUKE I USMJERIO IH NEKUD U VIS,

PREMA BOGU OCU.

I PROŠLI SU ME PO CIJELOM TIJELU

TRNCI. IMAO SAM OSJEĆAJ DA JE ON

TU NEGDJE BLIZU.

I "držao" me taj osjećaj.

Uskoro je počela pričest, DAVANJE I PRIMANJE ŽIVOGA

GOSPODINA ISUSA.

I PONOVNO PREKRASNI OSJEĆAJ DA JE "NETKO" TU, MEĐU

NAMA.

KADA SAM PRIMIO HOSTIJU, OSJEĆAJ JE BIO POTPUN. ON JE

TU.

VRATIO SAM SE NA MJESTO I TADA TEK ZAČUJEM DA ZBOR

PJEVA ONU PREKRASNU PJESMU "DA TE SAMO DOTAKNEM".

REKAO SAM GOSPODINU ISUSU U SEBI: "IDEM TE DALJE

SLAVITI S PJESMOM."

STAJAO SAM ONAKO NA SREDINI REDA, U SREDINI CRKVE, I

PJEVAO SVOM GOSPODINU.

I OD PRVIH TONOVA MOG PJEVANJA KRENULE SU MI SUZE.

POKUŠAO SAM IH SUSPREGNUTI JER MI JE GLAS POČEO

PODRHTAVATI. IZGLEDALO JE KAO DA GRIJEŠIM U PJEVANJU.

USPIO SAM SE NEKAKO SMIRITI KADA SU BILE

INSTRUMENTALNE PAUZE IZMEĐU KITICA PJESME, ALI KADA

SAM POČEO PONOVNO PJEVATI NISAM SE MOGAO

SUSPREGNUTI.

RIJEČI TE PJESME ME UVIJEK "OBARAJU" S NOGU, POGOTOVO

KADA JE MOJ GOSPODIN U MENI I OKO MENE KAO TIM

TRENUCIMA.

A ONDA SAM SE SAMO PREPUSTIO. GLAS MI JE DRHTAO, A

JA SAM PJEVAO I PLAKAO. SAMO SAM SMANJIO JAČINU

GLASA. DA DRUGIMA OKO MENE NE BUDE NEUGODNO.

ALI MOJE SRCE I MOJA DUŠA PJEVALE

SU GLASNO, PUNOM SNAGOM MOJE

LJUBAVI PREMA GOSPODINU.

"SJEDIM DO (..**idu mi suze…idu…)* ***TVOJIH NOGU GLAVE

POGNUTE,

NE MOGU POGLED DIGNUTI, GLEDATI U TEBE.

ŠUTIM, SRCE TE ŽELI, MOJE USNE NE GOVORE.

ZNAŠ SVE MOJE MISLI, SVE MOJE MOLITVE.

DA TE SAMO DOTAKNEM I DODIRNEM TI HALJINE,

MOJE SRCE BILO BI CIJELO, SVE RANE BI NESTALE.

DA TE SAMO DOTAKNEM I DODIRNEM TI HALJINE,

MOJE SRCE BILO BI CIJELO, DA TE SAMO DOTAKNEM.

SJEDIM DO TVOJIH NOGU, PRUŽAM RUKE DRHTAVE.

SUZE POLAKO KLIZE NIZ MOJE OBRAZE.

DA TE SAMO DOTAKNEM…

PRUŽAŠ RUKE, DIŽEŠ MI LICE, TVOJE OČI MI GOVORE:

"NE GLEDAJ SVOJE GRIJEHE, POGLEDAJ U MENE!"

DA TE SAMO DOTAKNEM…

Dok sam prepisivao riječi ove pjesme, cijelo vrijeme sam ih pjevušio i plakao. I mislio na one kojima ove riječi "život znače", koji su u takvim silnim problemima, materijalnim i duhovnim, da "leže" na podovima svojih života. Slomljeni, ostavljeni, povrijeđeni…

ALI SVI VI TAKVI, NEMOJTE

OČAJAVATI!

DIGNITE POGLED I POTRAŽITE

GOSPODINA ISUSA U SVOJEM ŽIVOTU.

PRUŽITE MU RUKE, DIGNITE MU LICE.

JER ĆE TE TADA ĆUTI RIJEČI KOJE ĆE

VAS DIĆI I OHRABRITI:

"NE GLEDAJ SVOJE GRIJEHE, POGLEDAJ

U MENE!"

(…opet plačem u radosti…baš sam cmizdravac…)

Da, plačem, ali zato što znam da je to sve istina. Da je to sve

Gospodin učinio u mojem životu i životu mnogih drugih ljudi.

DA TE SAMO DOTAKNEM…

A poslije mise sam si izmjerio i temperaturu, 38,8 C...

I PONOVNO MI JE SINULO DA JE ZAPRAVO GOSPODIN NAMA

NAJBLIŽI UPRAVO ONDA KADA NAM JE TEŠKO. NA RAZNE

NAČINE, U RAZNIM ŽIVOTNIM SIUTACIJAMA. BOLESTIMA,

NEIMAŠTINI, POVRIJEĐENOSTI NA RAZNE NAČINE.

I ZATO SAM SHVATIO ZAŠTO SU MI MISLI BILE TOLIKO

"ČISTE" PREMA GOSPODINU I DUHOVNOM SVIJETU.

ZATO JER JE GOSPODIN VIDIO DA MI JE TEŠKO ALI DA

SVEJEDNO TRAŽIM NJEGA.

I ON MI JE DOŠAO. NA RAZNE NAČINE. TOKOM KRIŽNOG

PUTA I TOKOM MISE.

TAKO ĆE DOĆI UVIJEK I SVUGDJE SVAKOME TKO GA TAKO

TRAŽI KAKO PJESMA PJEVA.

TO JE SAMO DJELIĆ ONOGA KAKO JA

MISLIM DA JE U BOŽJEM KRALJEVSTVU.

NEMA OPTEREĆIVANJA TIJELOM,

SVIJETOM, STVARIMA… SAMO RADOST

U GOSPODINU.

Tako sam se ja u nekim trenucima osjećao tu nedjelju u crkvi.

PREDRAGI MOJ GOSPODINE, CIJELO

VRIJEME, DOK TI OVO PIŠEM, MISLIM

NA ONE

KOJI SJEDE DO TVOJIH NOGU GLAVE

POGNUTE,

KOJI SJEDE DO TVOJIH NOGU I

PRUŽAJU TI RUKE DRHTAVE,

PRUŽI SVIMA NJIMA SVOJE RUKE I

DIGNI IM LICE I RECI IM:

"NE GLEDAJ SVOJE GRIJEHE, POGLEDAJ

U MENE."

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE, I TI BOŽE OČE,

STVORITELJU, I TI BOŽE DUŠE SVETI, BRANITELJU.

I ČAST I SLAVA TEBI DRAGA DJEVICE MARIJO, I CIJELOM

DUHOVNOM SVIJETU KOJI VRŠI I POŠTUJE BOŽJU VOLJU.